

[Erenbjerg]

sterne allerede nu fremsætter ikke blot et lovforslag gående ud på en ophævelse af loven om lempelse af disse selskabsindkomster, men også et lovforslag, der indebærer en skærpelse af beskattningen af disse.

Vi er i socialdemokratiet ikke kede af, at kommunisterne fremsætter et sådant forslag, fordi det giver os anledning til at fastslå ikke bare over for kommunisterne, men over for samtlige partier i folketinget, at socialdemokratiet altid vedstår de forlig, som vi indgår med folketingets øvrige partier.

Vi foretrækker så langt aktieselskabsformen fremfor den enmandsejede virksomhed. Det gør vi alene af den grund, at der i aktieselskaberne sker en opsplnitning af erhvervsformue og privatformue – og det kan være en stor fordel i andre relationer – men også fordi de ansatte i virksomheder med et vist antal ansatte er repræsenteret i aktieselskabernes bestyrelse, og det anser vi for noget værdifuldt. Derfor må vi afvise forslaget om stort set samme beskattning af indkomst, enten den kommer fra et privatejet firma eller fra et aktieselskab.

Den udvikling, der har været i gang med at organisere sig i aktieselskaber udelukkende ud fra at skattemæssigt synspunkt, har været medvirkende til at lægge en ellers værdifuld organisationsform for had. Det er vi kede af, men det retfærdiggør ikke, at man modarbejder denne organisationsform, som de foreliggende lovforslag gør. På den baggrund kan det ikke være nogen overraskelse, at vi foretrækker et andet skattesystem med hensyn til aktieselskaber, end vi anvender for det enkeltmandsejede firma.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, hvilke tilskud man i de seneste forlig har ladet tilflyde erhvervslivet. Det er, som om kommunisterne helt overser, hvilket samfund vi lever i. Hvis man ikke fra samfundets side tilskynder til at investere i arbejdspladser, vil en eventuel overskydende kapital søge over i andre, mere givtige investeringer, der ikke fremmer beskæftigelsen. Derfor er disse tilskud ikke, som hævdede af kommunisterne, tilskud til arbejdsgiverne, men tilskud, der udelukkende har til hensigt at oprette flere arbejdspladser. I parentes skal bemærkes, at selv med den nuværende lempelse af selskabsbeskattningen er den samlede beskattning i aktieselskabet og hos aktionærerne

større, end hvis den samme indkomst var indtjent i et enkeltmandsfirm.

Vi tager på baggrund af dette afstand fra lovforslagene ikke bare under hensyntagen til et indgået forlig, men også fordi vi finder aktieselskabstanken mere i overensstemmelse med vores synspunkter end det enmandsejede firma. Vi kan så undres såre over, at kommunisterne ikke deler vores synspunkt på dette område.

Dohrmann (FP):

Man hører ofte nogen sige, at med de elendige og skadelige skattelove, vi har her i landet, vil enhver ændring kun kunne betyde forbedringer. De, der udtaler sig sådan, har nok overset, at vi har et kommunistisk parti her i folketinget. Som det er foreslået i lovforslag nr. L 29 at gennemføre skattestigninger fra 37 pct. til 66,66 pct. i den nuværende situation, hvor stort set alle selskaber trænger til likvid kapital, vil kun tjene det formål, at endnu måske hundredtusinde mennesker bliver arbejdsløse.

Bemærkningerne om, at kommunerne skal skærpe selskabsligningen, har vel kun det sædvanlige kommunistiske sigte at mistænkeliggøre alt og alle, som prøver på at sætte noget i gang. Lovforslag nr. L 30 er en ændring i forhold til augustforliget fra 1976. Vi har ikke ændret holdning til denne sag, men vi kan under ingen omstændigheder godkende kommunisternes bemærkninger.

Jeg kan på fremskridtspartiets vegne tilsige en grundig udvalgsbehandling. Vores stilling til lovforslag nr. L 30 vil afhænge af denne udvalgsbehandling, men det skal ingen hemmelighed være, at vi går kraftigt imod lovforslag nr. L 29.

Anders Andersen (V):

Venstre er imod de to lovforslag. De går lige stik imod den tankegang, vi har i venstre, nemlig at man skal styrke erhvervslivet og derigennem forsøge at styrke beskæftigelsen. Hvis man gennemførte disse lovforslag, ville man trække yderligere kapital ud af det hårdt betrængte erhvervsliv, og det ville være til stor skade for beskæftigelsen.

Det er egentlig forunderligt, at kommunisterne fremsætter sådanne lovforslag. Jeg går ud fra, at man fra kommunistisk side er interesseret i at få en større beskæftigelse her i